

Μια νέα διάσταση στο έργο του Ελύτη

ο-
η-
ο-
τι
ο
?

Μια νέα διάσταση στο έργο του Οδυσσέα Ελύτη ανοίγει η Μαρία Λαμπαδαρίδου- Πόθου με το μελέτημά της «Οδυσσέας Ελύτης», ένα όραμα του κόσμου», που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Φιλιππότη»

Ποιήτρια, μυθιστοριογράφος, θεατρική συγγραφέας και δοκιμιογράφος (πέρυσι κυκλοφόρησε το αρκετά ενδιαφέρον δοκίμιό της για τον Μπέκετ με τίτλο «Η εμπειρία της υπαρξιακής οδύνης») η Λαμπαδαρίδου, εξηγεί ότι η νέα διάσταση του έργου του Ελύτη βρίσκεται στη μυστικιστική του πλευρά:

«Πιστεύω πως ο Ελύτης ως ποιητής είναι ένας Μυστικός και αυτό δεν το είδε κανένας μελετητής του. Μα η ποίησή του δεν αποσυμβολίζεται διαφορετικά. Δεν κατανοείται. Δεν μπορείς να συμμετέχεις στην ποίησή του αν δεν λειτούργησεις κι εσύ σαν Μυστικός».

Αλλά η Λαμπαδαρίδου έχει τη δική της άποψη και για την πολυ-

Η συγγραφέας του «Οδυσσέας Ελύτης» Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου

συζητημένη «ελληνικότητα του Ελύτη».

«Η ελληνικότητα του Ελύτη, δεν είναι οι ελληνικές ακρογιαλιές και το Αιγαίο. Είναι η ελληνική αρχή της φιλοσοφίας του. Και είναι ωραία και μοναδική η φιλοσοφία που θγαίνει από μια ποίηση. Η φιλοσοφία που εκφράστηκε με απόλυτη ποίηση, που θγαίνει μέσα από τους χρησμούς και τα σύμβολα μιας γης δυόμισι χιλιάδων χρόνων σύγχρονης και

ανακατεύει μέσα στο πνεύμα και στο αττικό φως που τη διαπέρασε (...) ορφισμο

Η ελληνικότητα του Ελύτη είναι η σύγχρονη αρχή της φιλοσοφίας ενάντια στο μηδενισμό της Δύσης. Είναι η Ελλάδα ιδωμένη όχι στην επίπεδη έκτασή της, αλλά στο ιστορικό βάθος του πολιτισμού της, που είναι το ακαιρικό φως του πνευματικού της προσώπου».

Και για τη σχέση Μπέκετ-Ελύτη:

«Για τον Μπέκετ το σύμπαν είναι ένα άβιο και σκοτεινό χάος. Για τον Ελύτη, υπάρχει εκεί ένα άλλο φως, που θα κρατήσει αδιάσπαστη» τη συνέχειά μας. Κι ενώ ο Ελύτης δίνει το έργο του «δίχα στεναγμών και φόβου» ο Μπέκετ αφήνει τα θεατρικά του πρόσωπα να ανασύρουν από τα βάθη του είναι τους όλο το φόβο του υπαρξιακού αδιέξοδου.

Ωστόσο, πέρα από το διαφορετικό έργο τους, υπάρχει ένας κοινός οραματισμός. Υπάρχει μια ίδια ποιητική εικόνα για το πως ο άνθρωπος θα αποκολληθεί από την ύλη του κόσμου».

“Εμμανουέλη”

6 Oct. 1982